

Este Vladimir Putin omul globaliștilor?

Prof. univ. dr. Corvin Lupu 16 Octombrie 2022

În spațiul public din România au apărut unele păreri, exprimate timid și fără prea multe argumentații în afara câtorva poze, că președintele Rusiei, Vladimir Putin, ar fi omul globaliștilor și al jidănimii din S.U.A., cei care sunt mai marii „Lumii Occidentale”, lume de care am fost și noi agățați, după „Acordul de la Malta” și evenimentele din decembrie 1989. La propunerea unei cititoare - doamna Caroline Gunderode - jurnalistul Sterie Ciumetti i-a adresat profesorului Corvin Lupu întrebarea: „Este Vladimir Putin omul globaliștilor?”. Redăm comentariul domnului profesor Corvin Lupu:

Am auzit și eu la anumite persoane această părere. Formularea acestei păreri se justifică prin prisma unor pași pe care Vladimir Putin i-a făcut în perioada ascensiunii sale profesionale și politice și în prima parte a carierei lui, în timpul secretarului general al PCUS, Mihail Gorbaciov și al președintelui Federației Ruse, Boris Elțin. Acești doi conducători s-au confruntat cu dificultăți politice, sociale și economice, datorită cărora au cedat mult din suveranitatea Uniunii Sovietice/Federației Ruse și au promovat o politică de apropiere exagerată față de Occident, care a permis acestuia să penetreze viața economică și apoi și pe cea politică din Rusia și să erodeze puterea acestei țări din interior. Mihail Gorbaciov a făcut o serie de experiențe social-economice falimentare, încercând să introducă în societatea sovietică modele de tip vest-european care nu sunt deloc potrivite mentalităților slavilor și nici popoarelor asiatice din componența fostei Uniuni Sovietice. Interzicerea consumului de alcool (care se dovedise total ineficientă și în S.U.A.), „Glasnost” și „Perestroika”, precum și alte măsuri au agravat criza social-economică a țării.

În acest timp, al anilor 1985-1999, Rusia s-a globalizat într-o măsură destul de mare. Corupția a explodat și au apărut oligarhii economiei rusești, care s-au înmulțit ca ciupercile după ploaie. Interesant este că, precum și în alte părți ale lumii, majoritatea lor zdrobitoare erau kazaro-evrei, sau persoane din anturajul acestora. Oligarhii au ajuns foarte influenți, încât au ajuns să controleze nu numai cea mai mare parte din economia Rusiei, ci și viața politică și administrația.

Președintele alcoolice Boris Elțin a ajuns prizonierul din Kremlin al acestor oligarhi. Rusia a fost îndatorată cu sume uriașe și plătea dobânzi grele bancherilor kazaro-evrei din S.U.A.. Cu cât îi era Uniunii Sovietice/Rusiei mai rău, cu atât era ea mai laudată în mass-media din Occident, lăudată fiind mai ales cei doi conducători amintiți, pe care Vladimir Putin avea să-i numească, în anul 2014, ca fiind „doi trădători”.

În acest context social-politic, după revenirea din misiunea în Germania, în 1989, și-a început Vladimir Putin marea ascensiune în carieră: viceprimar al orașului-colos Sankt-Petersburg, șef al Serviciului Federal de Securitate al Rusiei, prim-ministru al Federației Ruse și apoi președinte al țării. Această ascensiune fulminantă a trebuit să se deruleze în condițiile concrete de atunci din Rusia. El a avut nevoie de sprijinul unui mare număr de oameni foarte influenți din conducerea politică a țării, din administrația centrală, din rândul marilor oligarhi kazaro-evrei, din armată și, mai ales, de la vârful serviciilor secrete ale Rusiei. Putin a trebuit să se facă „frate cu mulți draci”, până a ajuns la vârful conducerii Rusiei.

Ca urmare, Vladimir Putin a trebuit să obțină sprijinul la care m-am referit, acționând ca parte a sistemului oligarhic de model kazaro-evreesc occidental. Cu sprijinul unor colaboratori și naționaliști ruși din F.S.B., el a fost ajutat să obțină sprijinul la care ne referim, culminând cu influențarea inclusiv a fostului președinte Boris Elțin de a-l sprijini. Pentru această perioadă de timp, se justifică afirmația că Putin a fost „omul oligarhiei globaliste evreiești”.

Imediat după ajungerea la putere, în paralel cu promovarea unei echipe proprii, Putin a început un lung drum de refacere a suveranității naționale și a autorității conducerii centrale a Federației Ruse, grav afectată în timpul lui Mihail Gorbaciov și a lui Boris Elțin. Occidentul și oligarhia kazaro-evreiască au simțit repede că Vladimir Putin este un adversar al supunerii Rusiei față de Occident, fapt pe care președintele Bill Clinton i l-a spus drept în față lui Boris Elțin, sub formă de reproș, încă din anul 2000, când președintele american a vizitat Rusia, în ultimul său an de mandat prezidențial.

Unii analiști foarte atenți la ceea ce s-a întâmplat, au considerat că nu a fost întâmplătoare nici escaladarea celui de al doilea război al cecenilor împotriva Rusiei, din primii ani în care Putin a condus Rusia. Cecenii au fost susținuți de state musulmane, inclusiv de Arabia Saudită, care pe atunci era un aliat al SUA. Cât timp Vladimir Putin a avut mari probleme cu cecenii, proiectele sale suveraniste, antiglobaliste și împotriva oligarhilor au avansat încet. În Cecenia, președintele Rusiei a acționat foarte dur pe front și, în paralel, cu multă diplomatie și persuasiune, a reușit să-și apropie familia Kadirov (tatăl și fiul), cea mai influentă familie din Cecenia, a pacificat Caucazul de Nord, a încheiat războiul, a dat drepturi cecenilor, a finanțat refacerea Ceceniei și a făcut din Cecenia și din Kadirov fiul, actualul conducător al cecenilor, niște aliați fideli.

De 23 de ani, neîntrerupt, cu multă abilitate, președintele Vladimir Putin și colectivul de conducere colectivă al Rusiei, format din etnici ruși, a dus un război surd, dar dur, împotriva oligarhilor kazaro-evrei. El a început acest război și l-a continuat multă vreme dând impresia că el nu este împotriva sistemului oligarhic, pe care l-ar agreea de fapt, ci că el are niște dispute și conflicte personale cu unii oligarhi, care au ajuns în pușcărie, „s-au sinucis”, au fugit din Rusia etc. Înlăturarea oligarhilor s-a făcut individual, unul câte unul.

Multă vreme Vladimir Putin a jucat dublu, în drumul său perseverent pentru a deglobaliza Rusia și a o elibera de sub controlul economic și social-politic al oligarhilor kazaro-evrei.

Declanșarea operațiunilor militare ruse din Ucraina, în 24 februarie 2022, despre care Vladimir Putin a spus că sunt doar o etapă din cadrul unui proiect mult mai vast, a însemnat atacul final al statului rus asupra oligarhilor. Am mai arătat acest lucru. În prima săptămână de război, când valoarea rublei s-a înjumătățit, când bursa din Moscova s-a prăbușit și când valoarea acțiunilor companiilor oligarhilor ruși, listate la bursa din Moscova și la burse din întreaga lume, s-au prăbușit de asemenea, guvernul Rusiei, care a anticipat/premeditat/ conștientizat ceea ce se va întâmpla, s-a mișcat imediat și a cumpărat toate acțiunile prăbușite, depozitând oligarhii de o foarte mare parte din companiile lor, în ansamblu, sau parțial, din acțiunile companiilor lor.

În paralel, a fost declanșată o operațiune împotriva acestor oligarhi. Președintele Putin a ținut în luna martie 2022 un discurs foarte dur împotriva lor, de data aceasta împotriva tuturor oligarhilor și împotriva sistemului oligarhic în ansamblu. Concomitent, în Occident, unele guverne au profitat de situația grea a oligarhilor și le-au blocat/confiscat conturi, le-au confiscat iahturi, vile și alte proprietăți.

O serie de oligarhi, într-un mod greu de înțeles, „s-au îmbolnăvit de deces”. Dintre numeroșii oligarhi care au murit după începerea războiului din Ucraina, eu am reținut câteva cazuri, foarte suspecte, prezentate și de presa din România. Iată opt dintre ele.

Președintele „Lukoil”, **Ravil Maganov**, a murit la începutul lunii septembrie 2022, după ce a căzut pe fereastra unui spital din Moscova, potrivit agenției de știri de stat ruse TASS.

Un alt oligarh, manager de top „Lukoil”, **Alexander Subbotin**, a fost găsit mort în luna mai în pivnița casei unui șaman din Mitișci, regiunea Moscovei. Proprietarul locuinței a declarat anchetatorilor că omul de afaceri a ajuns la el într-o stare severă de intoxicație cu alcool și droguri. Cadavrul fostului director al „Lukoil” a fost găsit într-o cameră folosită pentru ritualuri voodoo jamaicane.

În primul dintre decesele raportate anul acesta, un director executiv de la Gazprom, Leonid Shulman, a fost găsit mort în cabana sa din satul Leninsky, lângă Sankt-Petersburg, pe 30 ianuarie 2022, potrivit publicației de stat ruse RIA Novosti.

Alexander Tyulakov, director în cadrul „Gazprom”, a fost descoperit mort în garajul său pe 25 februarie, potrivit „Novaya Gazeta”, un ziar independent rus, care menționa că el s-ar fi sinucis.

Vladislav Avayev, fostul vicepreședinte al Gazprombank, a fost găsit mort împreună cu soția și fiica sa în apartamentul său din Moscova pe 18 aprilie 2022, potrivit TASS.

Doar o zi mai târziu, pe 19 aprilie, Serghei Protosenia, un fost director la producătorul de gaze Novatek, care este parțial deținut de Gazprom, a fost găsit mort la locuința sa din Lloret de Mar, o stațiune mediteraneană de lângă Barcelona. Cadavrele soției și ale fiicei sale, care prezentau semne că au suferit violențe, au fost găsite în locuința de lux a familiei, în timp ce cadavrul lui Protosenia a fost găsit spânzurat în grădină.

Mihail Watford, un miliardar rus de petrol și gaze născut în Ucraina, a fost găsit mort în casa sa din Surrey, Anglia, pe 28 februarie 2022.

Un alt om de afaceri rus, **Vasily Melnikov**, a fost găsit mort, alături de familia sa, la Nijni Novgorod, potrivit ziarului rus „Kommersant”. Melnikov deținea MedStom, o companie de consumabile medicale. Ei au fost găsiți înjunghiați mortal pe 23 martie.

În ultima vreme și cu deosebire după declanșarea operațiunilor militare, discursul lui Vladimir Putin este unul naționalist-suveranist, nedisimulat, iar Rusia a rupt-o cu globalismul, pe care nu mai vrea să-l accepte sub nici o formă. Acest pas uriaș nu putea fi făcut de la începutul domniei sale, din 1999. A fost nevoie de un drum lung și

anevoios. Globaliștii au ținut o pânză de păianjen întinsă care a cuprins și Rusia. Războiul este acum unul cald, după care ne așteptăm la un război rece mai dur decât cel din perioada 1946-1989.

După cum este bine cunoscut, o parte a datoriei acumulate de Ucraina, în cea mai mare măsură după anul 2014, în timpul președinților kazaro-evrei Poroșenko și Zelensky, a fost preluată de Grupul de Investiții Financiare „Franklin Templeton”, care aparține familiei Rothschild, cea mai bogată și mai influentă familie kazaro-evreiască de pe Glob. În schimbul preluării acestei părți din datoria Ucrainei, familia Rotschild a primit toate activele statului ucrainean: fabrici, uzine, șantiere navale, companii de toate felurile, terenuri agricole foarte mănoase etc. Artileria rusă a bombardat o mare din ele și, se pare, continuă să distrugă active ale familiei Rothschild. Astfel, președintele Vladimir Putin este fără îndoială cel mai mare inamic al kazaro-evreimii din SUA. În aceste condiții, a-l suspecta pe Vladimir Putin de a fi „unealta” kazaro-evreimii globaliste este, fără îndoială, o eroare de fond.

Pe de altă parte, Putin este un om cerebral, care nu gândește cu sufletul, ci cu mintea. Indiferent de situație, de adversitatea lui cu globaliștii, de războiul actual per care îl poartă contra a 40 de țări, Rusia și Putin, iar după Putin următorul președinte de la Kremlin, trebuie să coopereze cu SUA și Marea Britanie, cu puterile învingătoare din al doilea război mondial, alături de care s-au semnat toate tratatele care sunt astăzi în vigoare și care stabilesc organizarea lumii de astăzi: tratatul de pace, tratatele secrete, sferile de influență, O.N.U., Consiliul de Securitate, *Actul Final* al O.S.C.E. din 1975, care le revalida pe precedentele.

Dacă aceste tratate nu mai sunt recunoscute de marile puteri, așa cum S.U.A. și N.A.T.O. nu au mai vrut să recunoască unele angajamente pe care și le-au luat față de Rusia, atunci toată arhitectura clădită după al doilea război mondial se năruiește și omenirea intră într-o mare anarhie, iar războiul actual, pe care Papa de la Roma l-a numit „Al Treilea Război Mondial”, se va extinde peste tot.

În acești 23 de ani de conducere a Rusiei, încet, încet, Vladimir Putin s-a înconjurat cu tot mai mulți etnici ruși, cărora le-a dat tot mai multă influență, în dauna influenței oligarhilor. Astăzi, conducerea colectivă a Rusiei, Siloviki (Силовики - „cei puternici” -) cum este ea numită, cuprinde etnici ruși foarte influenți. Cei mai importanți sunt Vladimir Putin, Dmitri Medvedev, Nikolai Patrușev, Serghei Nașșkin, Iuri Borisov, Serghei Shoigu, Dmitri Rogozin, Vitali Gherasimov, Alexander Borotnikov, Viaceslav Volodin, Mihail Vladimirovici Mișuștin, Serghei Lavrov. Deci, fără kazaro-evrei.

Desigur că au o influență importantă și alții, cum ar fi Patriarhul Chiril sau liderul Ceceniei, Ramzan Ahmatovici Kadîrov, sau guvernatori importanți ai provinciilor bogate. În guvern, administrația prezidențială și în Duma de stat mai sunt și alte persoane cu oarecare influență, de alte etnii, inclusiv evrei, dar decizia majoră este luată de etnici ruși, în frunte cu „Siloviki”. (Силовики - Agenția de aplicare a legii din Rusia modernă)

Astăzi, regimul politic din Federația Rusă este un regim politic naționalist-suveranist. Din această cauză, globaliștii kazaro-evrei de pe Wall Street luptă cu atâta înverșunare împotriva Rusiei, mobilizând în această direcție nu mai puțin de 40 de țări, toate implicate într-un fel sau altul în acest război, în ciuda faptului că au fost obligate să impună Rusiei o serie de sancțiuni, care s-au întors toate împotriva lor înșile.

Fiindcă am răspuns pe scurt la această întrebare, domnule Sterie Ciumetti, v-aș spune și o constatare și uimire în același timp, a mea personală. Am întâlnit oameni care sunt patrioți români, naționaliști, susținători ai modelului politic suveranist, chiar adversari ai politicii anti-naționale practicate de regimul euro-atlantic și de burocrația de la Bruxelles și slugile lor din România, în frunte cu președintele Iohannis, care, legat de războiul din Ucraina, susțin tabăra kazaro-evreiască, sunt adversari ai naționaliștilor ruși, confundă Rusia naționalistă de astăzi cu Uniunea Sovietică judeo-bolșevică și și-ar dori ca Rusia să fie înfrântă. Acesta este semnul că încă o parte a opiniei publice românești nu a înțeles foarte bine evoluțiile politice internaționale și faptul că războiul actual între suveranism și globalism este unul real și „pe viață și pe moarte”.

În ceea ce mă privește, ca cercetător al istoriei, nu pot să fiu un susținător al kazaro-evreimii internaționale, cea care a făcut și face și astăzi poporului român foarte mult rău. Sufletește, nu pot să-i susțin pe kazaro-evrei în nici o situație. În ceea ce privește analiza, aceasta o fac la rece, fără să țin cont nici măcar de propriile mele sentimente personale, care nu au legătură cu știința politică, cu studiile de securitate sau cu relațiile internaționale[1].

Mulțumiri pentru comentariu și sper că aveți dreptate. Informațiile oferite dau de gândit, în special seria de „accidente” pe care le-au suferit alogonii oligarhi din Rusia (Sterie Ciumetti).

[1] Sursa - <https://www.incorectpolitic.com/intrebarea-zilei-cu-profesorul-corvin-lupu-este-vladimir-putin-omul-globalistilor/> - 12 octombrie 2022

ART-EMIS

Evaluare: ★★★★★